

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1te April 1876.

N°. 7.

Udgivet 27de Februar.

1897.

Kongelig Resolution

20 Febr.

af 20de Februar.

1. I Genhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Kvæd fjords Herred, Tromsø Amt, under 29de December 1896 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.
2. Den Kongelige Resolution af 2den April 1868, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadevorden og Røglighedsforstyrrelse m. v. blev gjorte gjældende for en Del af Kvæd fjords Prestegjæld, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

De stadfæstede Politivedtægter er saalydende:

§ 1. Paa offentlig Bei — hvorunder i denne Vedtægt er indbefattet enhver Bei eller Adkomst, der er aaben for almindelig Færdsel, — maa ikke Oplob eller Sammenstimlen af Folk finde Sted, hvorved den offentlige Orden forstyrres eller Færdselen hemmes.

§ 2. Paa offentlig Bei eller langs dens Kanter og Skraaninger maa der ikke foregaa Kortspil, Leg, Dans, Fortæring af berusende Drikke, Slagsmaal, Skrigen, høirostet Sang eller anden larmende, voldsom eller fornærmelig Udfærd, hvorved den offentlige Orden forstyrres eller den Vejfarende forulempes. Ingen maa paa offentlig Bei vise nogen forargelig eller uanstændig Opsørsel saasom ved uanstændige Ord eller Lader.

§ 3. Uden skyldstjørende Grund maa ingen banke paa anden Mand's Dør, Port eller Vindu, ringe paa Port- eller Dørklokke, ei heller i eller udenfor anden Mand's Bolig foretage andre Handlinger, hvorved Beboerne forstyrres eller skræmmes.

§ 4. Ingen maa paa offentlig Bei eller udover samme skyde med Bøsse eller lignende, afbrænde Fyrværkerisager, Krudt eller andre exploderende Gjenstande, ei heller kaste Sten, Snebold eller andet, hvorved Skade kan forvoldes eller den, som færdes paa Veien, for-

20 Febr. trædiges. Ved Mineringsarbejde paa eller i Nærheden af offentlig Bei eller i Nærheden af beboet Hus maa tilhørlig Forsigtighed iagttages.

§ 5. Uvorden Kjørsef eller Riden paa offentlig Bei maa ikke finde Sted. Fraspændte Heste og Kjørerestaber skal føres ud af Veibanen. Ved Kjørsef paa Glædesøre skal bruges Vjelde eller Klokke, saaat man i tilhørlig Afstand kan høre den Kjørendes Komme. Hersfra undtages dog almindelig Gaardskjørsef.

Forspændte eller løse Heste, som ikke føres af særskilt Kjørekarl, skal altid paa offentlig Bei være forsvarelig bundne til det foregaaende Kjøretøi eller med tilstrækkelig lang Tom føres af den, som fører dette. — Lensmanden kan forbyde Kjelkeagning paa nærmere angivne Veie.

§ 6. Det er forbudt paa offentlig, indhegnet Bei at lade Kreaturer drives løse uden forsvarelig Tilsyn. Det er ligeledes forbudt at lade olme Dyr gaa løse i indhegnet, til offentlig Bei stødende Havnegang saavel som i Indhegninger ved offentlig Bei, medmindre Indhegningen er forsynet med saa høit og stærkt Gjerde, at Dyrene ikke kan springe over eller trænge igjennem.

§ 7. Naar Hunde viser sig glubste eller bidste eller har den Vane at forulempe Mennesker eller Heste ved at fare mod dem eller gjo ad dem, skal Eierne efter Politiets nærmere Bestemmelse holde saadanne Hunde bundne eller forsynede med forsvarelig Mundkurv. Det samme gjælder om Hunde, som af Hensyn til deres Størrelse eller Race findes at kunne være farlige. Ingen maa hidse Hund paa Nogen eller undlade at holde sin Hund tilbage, naar den i hans Paasyn anfalder Nogen. Det er ligeledes forbudt at tirre Hunde eller hidse dem sammen paa offentlig Bei. Hunde maa ei medtages til den offentlige Gudstjeneste.

§ 8. Tisper maa i Løbetiden holdes inde af Eieren, saasnart denne bliver vidende om, at de er løbte. Hunde, som løber omkring uden at ledsage Nogen, og hvis Eier ikke kjendes, kan af Politiet tages i Forvaring, hvorefter de fremlyses i offentlig Avis. Saafremt ingen Eier melder sig inden 14 Døgn efter Fremlysnin-gen, kan Politiet lade Hunden dræbe eller sælge.

§ 9. Enhver, der ernærer sig ved Beværtning med Spise- eller Drikkevarer, skal, saavidt det staar til ham, sørge for, at der i de dertil benyttede Lokaler intet foreskalder, som strider mod Orden eller Sømmelighed.

§ 10. Ingen maa paa offentligt Beværtningssted gjøre sig styldig i voldsom eller støiende Adfærd, hvorved andre Gæster, Værten, dennes Familie eller Tjenere fortrædiges eller andre af Husets Beboere eller omboende forstyrres, ei heller i andre Maader vise en uanstændig eller forargelig Opførsel.

§ 11. Offentlige Beværtnings- og Forlystelsessteder skal holdes lukkede fra Kl. 10 Aften for Søndag og Helligdage og til Kl. 5

Eftermiddag paa disse Dage og ellers fra Kl. 12 Aften til Kl. 6 20 Febr. Morgen. I denne Tid maa ingen Beværtning finde Sted og ingen Gjæster indlades eller opholde sig paa deslige Steder. Denne Bestemmelse skal ikke være til Hinder for Beværtning af Reisende i Hoteller eller Gjæstgivergaarde i den nævnte Del af Døgnet.

Ved Forstrifterne i denne § gjøres ingen Forandring i de om Tiden for Salg af Brændevin og Udsjænkning af Brændevin, Ol og Vin ifølge Lovgivningen gjældende Bestemmelser.

§ 12. Offentlig Sammenkomst til Afholdelse af Dans, Kortspil eller anden Lystighed maa ikke finde Sted uden Tilladelse af Lensmanden, som kan paabyde dens Ophør Kl. 10 Aften.

§ 13. Overtrædelse af disse Vedtægter, der træder i Kraft to Maaneder efter opnaaet Stadsfæstelse, paatales af det Offentlige som Politisag og bliver, saafremt Tilfældet ikke gaar ind under noget strengere Straffebud, at anse med Bøder fra 2 — to — til 800 — otte Hundrede — Kroner, der tilfalder Herredskassen.

Kongelig Resolution

20 Febr.

af 20de Februar.

Den af Borsgrund's Kommuneslyde under 29de December 1896 fattede Beslutning om Opkrævning til Indtægt for Stedets Havnekasse af et Tillæg af 1 pCt. til alle Toldindtægter af Varer ved Borsgrund's Toldsted samt Tonnageafgift af lossende eller ladende Fartøier med 5 Ore pr. Reg.ton af Fartøier i udenrigst og 2½ Ore pr. Reg.ton af Fartøier i indenrigst Fartstadfæstes i Medhold af Lov om Havne- og Ringevæsenet m. v. af 10de Juli 1894 §§ 28 og 29 som gjældende for Aaret 1897 og indtil videre.

Udgiver: E. N. Bøghmann.

Grøndahl & Søn's Bogtrykkeri.